

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Łanowy
Protokolant:	Ewa Gambuś

po rozpoznaniu w dniu 10 listopada 2015 r. w Gliwicach

sprawy (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

przy udziale zainteresowanych: B. G., G. I., P. J. (1) i (...) Sp. z o.o. we W.

o podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne

na skutek odwołań (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 15 maja 2013r. **nr** (...)

z dnia 15 maja 2013r. **nr** (...)

z dnia 15 maja 2013r. **nr** (...)

1) oddała odwołania,

2) zasądza od odwołującej na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. kwotę 3.660 zł (trzy tysiące sześćset sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

(-) SSO Jolanta Łanowy

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. - Decyzjami :

- z dnia 15 maja 2013r. numer (...),

- z dnia 15 maja 2013r. (...),

- z dnia 15 maja 2013r. (...),

dotyczącymi P. jakubowskiego, B. G. i G. I.,

ustalił dla nich podstawy wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne oraz obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne za wskazane w decyzjach okresy jako pracowników płatnika (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G..

W uzasadnieniu podano, że płatnik (...) Polska sp. o.o. w G. zawarł umowę z (...) sp. z o.o. we W., której przedmiotem było określenie warunków sprzedaży i realizacji dostaw produktów marek oferowanych przez płatnika celem dalszej sprzedaży detalicznej osobom trzecim. W oparciu o tę umowę (...) sp. z o.o. zawarła z zainteresowanymi umowy zlecenia. Zainteresowani są pracownikami (...) Polska sp. o.o. W toku postępowania kontrolnego organ rentowy uznał, że zainteresowani nie podlegają ubezpieczeniu zdrowotnemu jako zleceniobiorcy, a praca w ramach tych umów była świadczona na rzecz pracodawcy. W konsekwencji pracodawca ustalając podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne z tytułu umów o pracę powinien uwzględnić również przychody z tytułu umów zlecenia.

W odwołaniu od w.w. decyzji płatnik (...) Polska sp. o.o. zakwestionował stanowisko organu rentowego i wniósł o zmianę decyzji przez ustalenie, że do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne **nie wlicza** się przychodów zainteresowanych z tytułu umów zlecenia zawartych z (...) sp. z o.o.

Odwołujący podniósł, że przedmiotem umowy zawartej z (...) sp. z o.o. było prowadzenie przez tę spółkę sprzedaży detalicznej na terenie magazynów regionalnych, a zatrudnieni przez spółkę zainteresowani świadczyli pracę na sprzęcie komputerowym (...), wyposażonym w specjalnie oprogramowanie będące własnością tej spółki, umożliwiające im prowadzenie sprzedaży detalicznej. Nadto, pracownicy odwołującego nie mogli zostać zatrudnieni przez (...) sp. z o.o. do wykonywania takich samych zadań, albo do wykonywania zadań podobnych do wykonywanych w ramach umów o pracę, choćby z tego powodu, że profil działalności odwołującego i spółki (...) jest diametralnie odmienny i wzajemnie się wykluczający. Odwołujący nie był więc „odbiorcą usługi” świadczonej przez pracowników – nie zyskiwał niczego więcej poza zakresem tego co wynikało z umowy zawartej ze spółką (...).

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie, podtrzymując swe dotychczasowe stanowisko.

Zainteresowani nie zajęli stanowisk procesowych.

W toku postępowania odwołujący podniósł, że organ rentowy winien w pierwszej kolejności wydać decyzję o objęciu zainteresowanych obowiązkiem ubezpieczeń społecznych u odwołującego a dopiero potem decyzję ustalającą podleganie tym ubezpieczeniom. W konsekwencji, odwołujący powołując się na treść art. 467 § 4 kpc wniósł o zwrot sprawy organowi rentowemu celem uzupełnienia materiału sprawy, poprzez przedstawienie przez organ rentowy ostatecznej decyzji o objęciu ubezpieczeniem społecznym.

Organ rentowy nie podzielił stanowiska odwołującego, wskazując że w sytuacji gdy zainteresowani zostali już objęci obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym z racji zatrudnienia o odwołującego i zgłoszeniu do tych ubezpieczeń, nie ma obowiązku ponownego zgłaszania ich do ubezpieczeń społecznych za ten okres, a tym samym wydawania decyzji w przedmiocie podlegania ubezpieczeniom. W kontekście rozpoznawanej sprawy, w takim przypadku należy jedynie ustalić prawidłową wysokość podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w ramach szeroko rozumianego pracowniczego tytułu obowiązkowych ubezpieczeń społecznych uwzględniając dochody osiągnięte przez zainteresowanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 19.03.2009r. odwołujący zawarł ze spółką (...) umowę, której przedmiotem jest określenie warunków sprzedaży i realizacji dostaw produktów wybranych marek oferowanych przez odwołującego na rzecz spółki (...) celem dalszej sprzedaży detalicznej osobom trzecim. Odwołujący zobowiązał się do dostarczania spółce (...) produktów standardowej oferty w oparciu o poszczególne zamówienia składane przez tę spółkę.

Spółka (...) w drodze poszczególnych zamówień składanych na produkty wybranych marek oferowanych przez odwołującego, zobowiązała się do posiadania w ciągłej ofercie tych produktów w ilościach zapewniających ich ciągłą sprzedaż, zapewnienia wysokiego poziomu prezentacji materiałów i profesjonalnej obsługi klientów zainteresowanych tymi produktami oraz umieszczeniu w widocznym miejscu w swoich punktach sprzedaży logo produktów oferowanych przez odwołującego.

Zainteresowani : P. J. (2), B. G. i G. I. są pracownikami odwołującego, zatrudnionymi na podstawie umów o pracę.

Zainteresowana B. G. jest pracownikiem odwołującego od 2008r. Pracuje w Oddziale firmy w S.. Jej wynagrodzenie wynosi 2.480 zł brutto, ponadto otrzymuje ona premie uznaniową wysokości 15 %. Do zakresu obowiązków zainteresowanej należy obsługa klientów, którzy mają podpisaną stałą umowę o współpracy z odwołującą spółką, takim klientom towar sprzedawany jest na przelew. Ponadto zainteresowana przyjmowała zamówienia i prowadziła doradztwo techniczne.

W dniu 1 kwietnia 2009r. zainteresowana B. G. zawarła umowę zlecenia zainteresowaną spółką (...), na mocy której zainteresowana zobowiązała się do wykonywania czynności sprzedaży materiałów oferowanych przez odwołującego w oparciu o umowę z 19.03.2009r. tj: wystawiania dokumentu sprzedaży towaru klientowi; przyjmowanie płatności; wydawania towaru zgodnie z dokumentem sprzedaży; wystawiania faktury w imieniu odwołującego na rzecz (...)na sprzedane materiały; wpłacenia gotówki na konto (...) codziennego raportowania zakupów i sprzedaży. Dalej wskazano, że do dokumentowania sprzedaży detalicznej administratorzy magazynów wyposażeni są przez (...) w odpowiedni sprzęt komputerowy, oprogramowanie oraz drukarkę fiskalną – które mogą być wykorzystywana wyłącznie do obsługi sprzedaży (...).

W umowie ponadto zawarto oświadczenie, że zainteresowana jest pracownikami odwołującego i otrzymuje z tytułu umowy o pracę przynajmniej minimalne wynagrodzenia za jeden etat oraz ustalono przysługujące jej wynagrodzenie, którego wysokość uzależniono od wyników sprzedaży.

Umowa zlecenia została zawarta z zainteresowaną po zawarciu umowy o pracę z odwołującym. W ramach umowy zlecenia B. G. sprzedawała towar będący własnością odwołującego – wyłącznie klientom detalicznym. Obowiązki z umowy zlecenia były przez nią wykonywane w tym samym miejscu i w tych samych godzinach pracy, w których świadczyła pracę w ramach umowy o pracę na rzecz odwołującego. Różnica pomiędzy przedmiotem umowy o pracę a umowa zlecenia polegała na tym, iż w ramach umowy o pracę towar sprzedawała klientom mającym zawarte z odwołującym stałe umowy o współpracę, klienci ci płacili przelewami, natomiast w ramach umowy zlecenia ze Spółką (...), towar sprzedawała klientom indywidualnym, którzy płacili gotówką. W celu wykonywania pracy na rzecz Spółki (...) ówczesny prezes spółki dostarczył zainteresowanej sprzęt komputerowy, drukarkę.

Zainteresowany G. I. i P. J. (2) w spornych okresach także byli pracownikami odwołującego .

Zainteresowany G. I. świadczył prace w Oddziale w T., a P. J. (2) w L..

Podobnie jak w przypadku zainteresowanej B. G., zainteresowani G. I. i P. J. (2) zawarli w dniu 1 kwietnia 2009r. umowy zlecenia z zainteresowaną spółką (...) o treści takiej samej jak zainteresowana B. G..

Zainteresowani G. I. i P. J. (2), nie złożyli w sprawie wyjaśnień, nie stawili się do osobistego stawiennictwa w celu przesłuchania.

Spółka (...) realizowała umowę handlową z dnia 19.03.2009r. wyłącznie przy wykorzystaniu pracowników odwołującego, w tym zainteresowanych. W okresie objętym skarżonymi decyzjami zainteresowani byli jedynymi osobami, z którymi spółka (...) zawarła umowy zlecenia a zakres zleconych im prac ograniczony był wyłącznie do obsługi tej umowy. Zainteresowani realizowali umowy zlecenia na terenie magazynów odwołującego, które były ich miejscem pracy w ramach zatrudnienia u odwołującego. Praca na podstawie umów zlecenia była świadczona przez zainteresowanych w czasie przeznaczonym na świadczenie pracy dla odwołującego. W ramach umów

zlecenia zainteresowani byli zobowiązani nie tylko do wystawiania dokumentów sprzedaży klientom detalicznym i wydawania im towaru ale także do wystawiania w imieniu pracodawcy – odwołującego faktur na rzecz spółki (...), stanowiących podstawę rozliczeń pomiędzy stronami umowy handlowej z 19.03.2009r –okoliczności przyznane przez odwołującego.

Prezes zainteresowanej spółki (...) wyjaśniła, iż nie posiada wiedzy na temat okoliczności zawarcia umów zlecenia z zainteresowanymi, bowiem przejęła spółkę dopiero w 2012r. Natomiast twierdziła, iż celem zawarcia umowy pomiędzy odwołującym, a zainteresowaną spółką (...) z dnia 19. 03.2009r. było pośredniczenie w obrocie handlowym. Polegające na sprzedaży detalicznej klientom, którzy płacili gotówką, bowiem odwołujący sprzedawał tylko na przelew i nie przyjmował wpłat gotówkowych. Pieniądze uzyskane ze sprzedaży gotówkowej trafiały z powrotem do odwołującego. J. T. nie posiada wiedzy na temat tego kto przygotował zestawienia obrotów na podstawie których wypłacano wynagrodzenia zainteresowanym z umów zlecenia. Wysokość wynagrodzeń obliczała księgowa spółki (...).

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o akta organu rentowego – akta kontroli, umowy zlecenia dotyczące zainteresowanych z dnia 1.04.2009r., umowę o współpracy pomiędzy odwołującym a zainteresowaną spółką (...) z dnia 19.03.2009r. oraz przesłuchanie stron. Powyższe ustalenia zasadniczo nie były sporne pomiędzy stronami. Odwołujący jedynie kwestionował stanowisku ZUS co do oceny charakteru pracy zainteresowanych w ramach umów zlecenia. Sąd Okręgowy uznał, iż przeprowadzone dowody są wiarygodne i wystarczające do wydania merytorycznego rozstrzygnięcia.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania nie zasługują na uwzględnienie.

Zasady podlegania ubezpieczeniom społecznym oraz obliczania i opłacania składek reguluje ustawa z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2009r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.).

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt. 1 i art. 11 ust. 1 oraz art. 12 ust. 1 ustawy o SUS, pracownicy podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu. Obowiązkowym ubezpieczeniom pracownicy podlegają od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania (art. 13).

Po myśli art. 8 pkt 1 ustawy o SUS za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy, z zastrzeżeniem, że jeżeli pracownik spełnia kryteria określone dla osób współpracujących, o których mowa w ust. 11 - dla celów ubezpieczeń społecznych jest traktowany jako osoba współpracująca.

Nadto zgodnie z art. 8 ust. 2a za pracownika, w rozumieniu ustawy, uważa się także osobę wykonującą pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 w związku z art. 20 ust. 1 ustawy o SUS podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe, ubezpieczenie chorobowe oraz wypadkowe z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy stanowi przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Po myśli art. 18 ust. 1a w przypadku ubezpieczonych, o których mowa w art. 8 ust. 2a, w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe uwzględnia się również przychód z tytułu umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowy o dzieło.

Z kolei, do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne pracowników, jak stanowi art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2008 roku. Nr 164.poz. 1027 ze zm.) stosuje się przepisy określające podstawę wymiaru składek na

ubezpieczenia emerytalne i rentowe pracowników, przy czym podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne pomniejsza się o kwoty składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i chorobowe potrąconych przez płatników, zgodnie z przepisami ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

W ocenie Sądu brak jest podstaw do uznania skarżonych decyzji za przedwczesne, jak to podnosi odwołujący.

Przytoczony już wyżej art. 8 ust. 2a ustawy o SUS nie tylko rozszerza pojęcie „pracownika”, ale też kreuje definicję pracowniczego tytułu obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, łącząc obowiązek podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom jako pracownika z aktywnością pracownika w ramach stosunku pracy oraz dodatkowo w ramach umowy cywilnoprawnej zawartej przez niego z pracodawcą lub osobą trzecią, ale wykonywaną na rzecz pracodawcy. Sąd podziela stanowisko zawarte w tej kwestii przez Sąd Apelacyjny w Krakowie w uzasadnieniu wyroku z dnia 13.02.2013r., sygn. AUa 1142/12, lex 1282660, że „ Objęcie definicją pracownika - oczywiście dla potrzeb prawa ubezpieczeń społecznych - nie tylko pracowników w znaczeniu, jakie temu pojęciu nadają przepisy kodeksu pracy, ale także osób zatrudnionych na podstawie umów cywilnoprawnych (min. agentów, zleceniobiorców, wykonawców dzieła) oznacza jednocześnie rozszerzenie pracowniczego tytułu obowiązkowego podlegania ubezpieczeniom społecznym, co wpływa na sposób ustalania podstawy wymiaru składek na to ubezpieczenie... oraz, że „ skoro w sytuacjach, do których odnosi się art. 8 ust. 2a ustawy systemowej mamy do czynienia z jednym, szeroko pojętym pracowniczym tytułem obowiązkowego podlegania ubezpieczeniom społecznym, to konsekwentnie w art. 18 ust. 1a nakazano w stosunku do takich ubezpieczonych uwzględnienie w podstawie wymiaru składek również przychodu z tytułu umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy, do której zgodnie z kodeksem cywilnych stosuje się przepisy dotyczące umowy zlecenia lub umowy o dzieło”.

Bezspornym w rozpoznawanej sprawie jest, że zainteresowani z racji zawartych umów o pracę, zostali zgłoszeni przez odwołującego do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i są objęci tymi ubezpieczeniami. Sąd podziela stanowisko organu rentowego, że w kontekście sprawy nie ma obowiązku ponownego zgłaszania zainteresowanych do ubezpieczeń społecznych za ten sam okres, z tym samym kodem ubezpieczenia pracowniczego, a co za tym idzie nie ma potrzeby wydawania odrębnej decyzji o objęciu zainteresowanych pracowniczym tytułem ubezpieczenia. [vide uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 21.06.2012r., III AUa 1060/13, LEX nr 1369318]

W istocie więc, zdaniem Sądu, nie jest spornym fakt podlegania przez zainteresowanych ubezpieczeniom społecznym i zdrowotnym w okresie objętym skarżonymi decyzjami, lecz czy do podstawy wymiaru składek na te ubezpieczenia winny wchodzić przychody uzyskane przez nich w ramach realizacji umów zlecenia.

W orzecznictwie utrwalony jest pogląd, że „hipotezą normy prawnej wynikającej z art. 8 ust. 2a u.s.u.s. objęte są dwa rodzaje relacji pomiędzy zainteresowanymi podmiotami:

- pierwszą jest sytuacja, gdy oba stosunki (pracowniczy i cywilnoprawny) dotyczą tych samych podmiotów jednocześnie występujących wobec siebie w roli pracodawcy-zleceniodawcy i pracownika-zleceniobiorcy,
- drugą jest sytuacja, gdy na istniejący stosunek pracy nakłada się stosunek cywilnoprawny między pracownikiem i osobą trzecią, na podstawie którego pracownik wykonuje pracę na rzecz pracodawcy (zleceniobiorcy itp.) w ramach łączącej pracodawcę z ową osobą trzecią (zleceniodawcą i inną w rozumieniu prawa cywilnego) umownej więzi prawnej. W tym ostatnim przypadku to w istocie pracodawca jest rzeczywistym beneficjentem pracy świadczonej przez pracownika-zleceniobiorcę, bez względu na to, czy w trakcie jej wykonywania pracownik pozostawał pod faktycznym kierownictwem pracodawcy i czy korzystał z jego majątku. [vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 13.02.2013r., sygn. AUa 1142/12, lex 1282660, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 21.06.2013r., sygn. III AUa 1054/13, lex 1363247].

W rozpatrywanej sprawie rozważenia wymaga druga z wymienionych sytuacji. Jak to wyraził Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 27.06.2013r., sygn. III AUa 2027/12, lex 1342233 „zwrot "działać na rzecz" użyty został w art. 8 ust. 2a u.s.u.s. w innym znaczeniu, niż w języku prawa, w którym działanie "na czyją rzecz" może się odbywać w wyniku istnienia określonej więzi prawnej (stosunku prawnego). ... W kontekście przepisu art. 8 ust. 2a u.s.u.s.

zwrot ten opisuje zatem sytuację faktyczną, w której należy zastosować konstrukcję uznania za pracownika. Jest nią istnienie trójkąta umów, tj. 1) umowy o pracę, 2) umowy zlecenia między pracownikiem a osobą trzecią i 3) umowy o podwykonawstwo między pracodawcą i zleceniodawcą. Pracodawca w wyniku umowy o podwykonawstwo przejmuje w ostatecznym rachunku rezultat pracy wykonanej na rzecz zleceniodawcy, przy czym następuje to w wyniku zawarcia umowy zlecenia/świadczenia usług z osobą trzecią oraz zawartej umowy cywilnoprawnej między pracodawcą i zleceniodawcą.”

Zdaniem Sądu, poczynione przez organ rentowy ustalenia faktyczne wskazywały, że powyższa sytuacja występowała w rozpoznawanej sprawie i uprawniały organ rentowy do wydania skarżonych decyzji. Odwołujący zawarł umowę handlową ze spółką (...), która to spółka realizowała ją w drodze umów zlecenia zawartych z pracownikami odwołującego, w tym zainteresowanych. Niekwestionowane były ustalenia organu rentowego, że zainteresowani wykonywali umowy zlecenia w godzinach i miejscu świadczenia pracy dla odwołującego oraz, że do ich obowiązków należało nie tylko wystawianie dokumentów sprzedaży klientom detalicznym i wydawanie im towaru ale także wystawianie w imieniu pracodawcy – odwołującego faktur na rzecz spółki (...), stanowiących podstawę rozliczeń pomiędzy stronami umowy handlowej z 19.03.2009r.

Nie można pominąć okoliczności, że umowa handlowa była w okresie spornym realizowana wyłącznie przez pracowników odwołującego. Uprawnionym zatem był wniosek organu rentowego, że zainteresowani wykonywali pracę przede wszystkim na rzecz pracodawcy odwołującego i to ten podmiot był beneficjentem korzyści wynikających ze sprzedaży towarów.

Oczywistym jest w ocenie Sądu jest, że ostatecznym celem spółki produkcyjnej jest zbyt wyprodukowanych towarów, a co za tym idzie koniecznym jest zorganizowanie procesu ich sprzedaży. Mając na uwadze obowiązki pracownicze i wynikające z umów zlecenia zainteresowanych stwierdzić należy, że w istocie zainteresowani pracowali na rzecz odwołującego. Gdyby nie obowiązki realizowane przez zainteresowanych w ramach umów zlecenia – odwołujący nie prowadziłby sprzedaży swoich produktów za gotówkę. Niespornym jest, że w okresie objętym skarżonymi decyzjami tylko pracownicy odwołującego zajmowali się sprzedażą w ramach umów zlecenia. Odwołujący nie wskazał w jaki inny sposób dokonuje zbytu swoich produktów za gotówkę. W świetle zapisów umowy handlowej i faktu, że sprzedaż odbywała się bezpośrednio w magazynach odwołującego nie dochodziło do przesunięć towarowych na rzecz spółki (...). Produkty znajdowały się w magazynach odwołującego, skąd były sprzedawane przez zainteresowanych. Obowiązki pracownicze i cywilnoprawne zainteresowanych tak się zazębiają, że trudno je rozdzielić. Zainteresowani zajmowali się przyjmowaniem dostaw do magazynu, obsługą materiałów magazynowych i sprzedażowych, a równocześnie jako zleceniobiorcy sprzedawali towary z magazynu klientom indywidualnym i wydawali go, oraz w imieniu odwołującego wystawiali faktury na rzecz spółki (...) na te same sprzedane towary. **Różnica pomiędzy przedmiotem umów o pracę a umowami zlecenia polegała na tym, iż w ramach umowy o pracę towar sprzedawano klientom mającym zawarte z odwołującym stałe umowy o współpracę, klienci ci płacili przelewami, natomiast w ramach umowy zlecenia ze Spółką (...), towar sprzedawano klientom indywidualnym, którzy płacili gotówką. Jednakże tak czy tak pieniądze ze sprzedaży gotówkowej trafiały do odwołującego, bo taki był cel umowy z dnia 19.03.2009r.**

W tym stanie rzeczy, zdaniem Sądu niewątpliwym jest, że finalny efekt tej sprzedaży następował na rzecz odwołującego, będącego beneficjentem korzyści uzyskanych ze sprzedaży.

Podnoszona przez odwołującego okoliczność, że zainteresowani pracowali na sprzęcie spółki (...) ma w ocenie Sądu drugorzędne znaczenie w sprawie. Również nie pokrywające się zakresy działalności prowadzonych przez odwołującą i spółkę (...), same w sobie nie stanowią przeszkody do uznania zainteresowanych jako pracowników odwołującego w rozumieniu art. 8 ust. 2 a ustawy o SUS.

Reasumując, Sąd podziela stanowisko organu rentowego, że zainteresowani w związku z realizacją umów zlecenia zawartych ze spółką (...) świadczyli pracę na rzecz odwołującego i są jego pracownikami w rozumieniu art. 8 ust. 2 a ustawy o SUS. Prawidłowym zatem było przyjęcie do podstaw wymiaru składek za okresy wskazane w

skarżonych decyzjach na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne i zdrowotne zainteresowanych przychodów z tytułu umów zlecenia, jako przychodów z tytułu pracowniczego ubezpieczenia. Ustalone wysokości podstaw wymiaru składek nie były kwestionowane.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

O kosztach orzeczono po myśli art. 98 k.p.c. w związku z § 11 ust 2 i § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) w punkcie drugim orzeczenia.

SSO Jolanta Łanowy